

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/128/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010130
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010130.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

J. J.,

nar. XX.XX.XXXX v J. nad J., trvale bytom Obec G., prechodne bytom Bánovce nad Bebravou, Y. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby llava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 21.10.2020 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný J. J. uznáva vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.02.2020 v presne nezistenom čase približne po 01.00 hodine v J. nad J. na L. L. E. X/X v podniku Black and White po predchádzajúcej slovnej roztržke pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodenú - svoju družku E. Y., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, takým spôsobom, že túto začal škrtiť, na čo ho bezpečnostná služba vyviedla von z podniku, kde následne v čase asi okolo 02.00 hodiny, keď poškodená išla domov, túto pred podnikom Black and White opätovne začal slovne napádať, na čo poškodená E. Y. zareagovala tak, že pred ním utekala domov cez námestie okolo OD Tesco smerom k parku až na ul. G., pričom ju po ceste viac krát dobehol, sotil na zem, sadol si na ňu a viackrát ju oboma rukami udrel do oblasti tváre a tela, pričom jej držal rukami ústa, aby nekričala, pričom sa poškodenej opakovane podarilo ubrániť a ujsť domov, kde zatvorila dvere bytu a zamkla, kam za ňou prišiel obžalovaný, ktorému otvorila dvere bytu, aby mu povedala, že s ním končí, pričom mu vyhodila veci, vzala kľúče od bytu, na čo vstúpil do bytu, kde opäť poškodenú fyzicky napadol takým spôsobom, že ju stiahol na zem a tam ju začal biť, pričom jej držal ústa, avšak poškodenej sa podarilo utiecť na chodbu, kde kričala o pomoc, na čo obžalovaný byt opustil, pričom týmto konaním spôsobil poškodenej E. Y. zranenia, a to hematómy na tvári a pravej ruke, v dôsledku ktorých nebola obmedzená na bežnom spôsobe života,

teda

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný J. J. uznaný za vinného zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom k § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.02.2020 v presne nezistenom čase približne po 01.00 hod. v Bánovciach nad Bebravou na L. L. E. X/X v podniku Black and White po predchádzajúcej slovnej roztržke pod vplyvom alkoholu fyzicky bránil užívať osobnú slobodu svojej družke E. Y., s ktorou žil v spoločnej domácnosti takým spôsobom, že napriek tomu, že poškodená žiadala aby sa jej obžalovaný nedotýkal, túto držal za oblečenie, ťahal ju za ruku a držal ju za rameno, telom jej bránil v odchode od barového pultu, rukou jej prekryval ústa, aby nekričala a snažil sa napriek jej nesúhlasu ju vyniesť z uvedeného zariadenia, na čo ho bezpečnostná služba vyviedla von z podniku, kde následne počas cesty s poškodenou k jej bydlisku si na ňu sadol a držal jej ruky.

Bol za to odsúdený podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní štyri roky a osem mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o vine aj treste odvolaním zahláseným ihneď po vyhlásení rozsudku napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že súd nevzal do úvahy výpoveď poškodenej, ktorá uviedla, že vec sa nestala tak, ako to bolo uvedené v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní uviedla táto skutočnú pravdu, ako sa vec stala. Ona je psychiatrický pacient, lieči sa, je moc ovplyvniteľná. Trestné oznámenie podala jej sestra. Dúfa, že krajský súd ho nebude posudzovať podľa registra trestov a prihliadne na zmenu výpovede poškodenej. Žiada aj o vypočutie svedkyne, kvôli ktorej žiarlivostný konflikt medzi ním a poškodenou vznikol. Namietla strany 9-11 rozsudku, kde mu súd uviedol ďalší trestný čin, čo malo vplyv na vynesenie rozsudku.

Odvolanie zdôvodnil aj obhajca obvineného. Uviedol, že odvolanie smeruje tak voči výroku o vine aj treste. Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že medzi ňou a obžalovaným vznikol konflikt kvôli žiarlivostnej hádke, k čomu prispel vo veľkej miere požívaný alkohol. Poškodenej vôbec nebránil v pohybe, jeho snahou bolo dostať ju bezpečne domov. Svedkyňa Y. uviedla, že videla obžalovaného ako sa snažil dostať poškodenú von z podniku, obžalovaný sa teda staral o jej bezpečnosť. Kamerový záznam nepreukazuje spáchanie skutku, len chytanie medzi obžalovaným a poškodenou, strkanie medzi nimi, čo dokazuje hádku. Bránenie v užívaní osobnej slobody to však nebolo. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že je vysoko pravdepodobné, že na priebehu konfliktu sa poškodená podieľala nezanedbateľnou formou. Trest uložený obžalovanému považujú za neprimerane prísny a vzhľadom na okolnosti prípadu malo byť použité ustanovenie § 39 Tr.zák. a teda ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, alebo obžalovanému znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor. Uviedol, že sa stotožňuje s výrokom rozsudku. Poškodená usvedčila obžalovaného z toho, že napriek tomu, že mu dávala najavo, že nechce byť v jeho blízkosti, udierala ho a snažila sa utiecť obžalovaný ju držal, chytil jej ústa aby nekričala a bránil jej v užívaní osobnej slobody čo potvrdila aj svedkyňa Y. a C., ale aj kamerový záznam. Skutočnosť, že konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou predchádzala žiarlivostná scéna nie je ničím spochybnená, uvádzajú ju tak obžalovaný ako i poškodená, preto správne súd prvého stupňa nepovažoval výpoveď svedkyne, ktorú navrhol vypočuť obžalovaný za relevantnú z hľadiska naplnenia znakov žalovaného trestného činu konaním obžalovaného. K stranám 9-11 súd prvého stupňa vydal riadne opravné uznesenie, preto námietky obžalovaného nepovažuje za dôvodné a navrhuje jeho odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

K odvolaniu obhajcu obžalovaného sa prokurátor vyjadril tak, že obhajca z výpovede svedkyne Y. selektívne vybral len časti, pritom opomenul, že táto svedkyňa jednoznačne popísala, že obžalovanému

hovorila, aby ju nechal tak, snažila sa pred ním utiecť, udierala ho, opakovane kričala o pomoc. Cestou domov si obžalovaný na ňu sadol, držal ju za ruky a chytal jej ústa, aby nekričala. Teda jednoznačne jej bránil užívať osobnú slobodu. Svedkyňa Y. potvrdila, že obžalovaný poškodenú sácal, strkal do nej, ona sa bránila. Svedkyňa obžalovaného upozornila, že ho dá vyviešť z podniku, čo aj urobila, lebo obžalovaný poškodenú zdrapil za ruku a ťahal ju na chodbu, tam ju držal za oblečenie mixoval s ňou, napriek tomu, že ho poškodená žiadala, aby odišiel preč. Obhajca poukazuje na skutočnosť, že znalec uviedol, že na konaní obžalovaného sa mala podieľať nezanedbateľnou formou opitosť poškodenej. Tento záver znalca je však jednak vytrhnutý z kontextu znaleckého posudku a ide aj o skutočnosť, ku ktorej znalcovi vôbec neprináležalo sa vyjadrovať.

Poškodená E. Y. k vyjadreniu prokurátora, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol uviedla, že s tým nesúhlasí. Obžalovaný J. je nevinný, žiadne kamerové záznamy nedokazujú, že by jej obmedzoval osobnú slobodu. Sme len ľudia, a robíme unáhlené rozhodnutia, ktoré veľmi ľutuje. J. nemal byť vo väzení, išlo o obyčajnú hádku zo žiarlivosti. Žiada preto o jeho prepustenie z väzenia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný navrhol vyhovieť jeho odvolaniu. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný zároveň uviedol, že podal trestné oznámenie na vyšetrovateľa, ktorý riešil jeho trestnú vec a navrhol toto trestné oznámenie založiť do spisu.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak z iných ako ním uvádzaných dôvodov.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nezistil krajský súd porušenie, ktoré by svojou povahou odôvodnilo uplatnenie dovolacích dôvodov.

K odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom výroku o vine krajský súd uvádza nasledovné. Súd prvého stupňa vo veci vykonal rozsiahle a na rozhodnutie vo veci postačujúce dokazovanie. Z písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa podrobne vysvetlil, prečo neuveril obžalovanému, ktorý uvádzal jeho verziu priebehu konfliktu. Je potrebné zdôrazniť, že svedkovia, ktorí boli v predmetnom čase na mieste činu popisovali priebehu konfliktu rovnako v prípravnom konaní, i na hlavnom pojednávaní s výnimkou poškodenej, ktorá verziu konfliktu na hlavnom pojednávaní upravila v prospech obžalovaného.

Z dokazovania predovšetkým jednoznačne vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou vznikol konflikt pre žiarlivosť poškodenej, na základe ktorého obžalovaný verbálne aj fyzicky napádal poškodenú a to tak vnútri podniku Black and White, ako aj na ulici, či následne v jej byte a na chodbe pred jej bytom. Z tohto obžalovaného usvedčujú nezávislé a vierohodné svedkyne X. Y. a W. O.. Z kamerového záznamu nie je zrejma opitosť poškodenej, ktorá normálne komunikuje tak s obsluhou baru, chôdzu má vzpriamenú, nepotáca sa a v ruke si následne po odchode obžalovaného nesie jedno pivo. Uvedené skutočnosti zodpovedajú nielen výpovedi svedkyne X. Y., ale aj skutočnostiam, ktoré ihneď po skutku do trestného oznámenia uviedla poškodená. Zranenia poškodenej popísané ošetrovateľom v lekárskej správe potvrdzujú jej výpovede z prípravného konania, rovnako ako aj výpovede vyššie uvedených priamych svedkýň skutku, či svedkyne T. K., ktorej o viditeľných zraneniach poškodená povedala ihneď po skutku, že jej ich spôsobil obžalovaný.

Ohľadom obžalovaným navrhovaného vypočutia svedkyne kolegyne obžalovaného, pre ktorú vznikol konflikt medzi ním a poškodenou je potrebné uviesť, že sa jedná o dôkaz nadbytočný, nakoľko skutočnosť, ktorú mala svedkyňa potvrdiť nebola sporná. Vykonané dokazovanie aj bez výpovede uvedenej svedkyne súdu umožnilo objektívne a bez akýchkoľvek pochybností rozhodnúť.

Odvolací súd nemal vzhľadom k vyššie uvedenému žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný verbálne aj fyzicky napadol poškodenú, čo bolo verifikované aj lekárskou správou, kde sú presne uvedené zranenia poškodenej, o ktorých svedkyňa lekárovi uviedla, že jej ich spôsobil priateľ, svedeckými výpoveďami svedkov, či kamerovým záznamom. Za nesprávnu preto považoval krajský súd právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, a jeho konanie následne správne posúdil podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák.. Svedecké výpovede svedkov spolu s ďalšími dôkazmi dávali ucelenú, logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcu k jedinému záveru, a tým je záver, že obžalovaný závažným spôsobom na mieste, kde má prístup široký okruh ľudí individuálne neurčených narušil verejný klud a poriadok, čím prejavil neúctivý a

nedisciplinovaný postoj k pravidlám občianskeho spolunažívania, a skutku sa dopustil voči blízkej osobe, svojej družke.

Krajský súd pri posudzovaní právnej kvalifikácie konania obžalovaného zobral do úvahy všetky vo veci vykonané dôkazy a tieto následne právne vyhodnotil. Hoci predmetný skutok bol výsledkom eskalovaného konfliktného vzťahu medzi obžalovaným a jeho družkou - poškodenou, je zrejmé, že bol tento podnietený aj požívaním alkoholu najmä zo strany obžalovaného. Hoci obžalovaný sa snaží presvedčiť súd, že poškodenej mal pomáhať bezpečne sa dostať domov pre jej údajnú opitosť, je jeho tvrdenie vyvrátené svedkyňou X. Y., ktorá potvrdila, že viac javil znaky požitia alkoholu obžalovaný, čo dokazuje aj znalecký posudok na jeho osobu, ktorý u neho skonštatoval závislosť na alkohole. Obvinený si opitosť privodzuje sám, vďaka aké účinky má tento stav na jeho organizmus a správanie. Vzhľadom na jeho nekritickosť k tejto závislosti a nezáujem o liečbu znalec jeho liečbu nenavrhol.

Preto súd prvého stupňa správne neuveril pozmenenej výpovedi poškodenej, ktorá uviedla, že dôvodom konania obžalovaného bola jej opitosť.

Samotná poškodená v trestnom oznámení, ktoré podala osobne bezprostredne po skutku uviedla, že temer nepije, a v čase skutku pila len pivo. Z trestného oznámenia urobeného poškodenou a nie jej sestrou ako to nepravdivo tvrdí obžalovaný, vyplynuli skutočnosti uvádzané ňou v celom prípravnom konaní. Tieto potvrdila aj priama svedkyňa skutku Y., či záznamy príslušníkov polície zasahujúcich po čine, ktorí riešili trestné oznámenie. Svedkyňa X. Y. uviedla, že poškodená ju požiadala o pomoc v snahe zbaviť sa obžalovaného v bare. Aj kamerový záznam nepotvrdil opitosť poškodenej, ktorá má počas celého záznamu v ruke jedno pivo navyše nedopité. Súd prvého stupňa preto správne nevzal do úvahy tvrdenia znalca o podiele poškodenej na konaní obžalovaného, ktoré konštatovania boli nad rámec ním vykonanej znaleckej činnosti, najmä v rozpore s kamerovým záznamom.

Z výpovede svedkyne a poškodenej E. Y. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že táto pripustila zo strany obžalovaného použité fyzické násilie voči jej osobe a tiež potvrdila, že ju obžalovaný z baru zobral domov a to napriek jej protestom. Fyzické útoky obžalovaného na poškodenú potvrdila priama svedkyňa Y.. Útoky obžalovaného poškodená podrobne popísala aj svojej sestre T. K., a to bezprostredne po skutku. Následnú hádku medzi nimi u poškodenej v byte potvrdila svedkyňa O. žijúca v susedstve poškodenej.

Obžalovaný je pritom osobou v minulosti súdne trestanou pre násilný trestný čin spáchaný voči svojej priateľke. Zároveň bol už v minulosti uznaný vinným aj z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu spáchanému voči svojej vtedajšej priateľke. Je teda zrejmé, že agresívne konanie nie je obžalovanému cudzie, a toto sa požitím alkoholu stupňuje. Zo znaleckého posudku znalca z odboru psychiatria na jeho osobu vyplynulo, že obžalovaný konzumuje alkohol dlhodobo s následkom, že sa u neho objavujú poruchy kontroly, pričom so svojim správaním v ebriete má dlhodobé skúsenosti a bolo mu zo strany matky aj bývalej manželky v minulosti mnohokrát vytýkané. Pod vplyvom alkoholu je výbušnejší, z čoho sa v minulosti podľa znalca nepoučil.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že skutok obžalovaný spáchal v stave, kedy bol značne pod vplyvom alkoholu, ako to zhodne potvrdili svedkovia, ktorí boli v čase skutku v bezprostrednom kontakte s obžalovaným, a pre svoje správanie bol aj z podniku vyvedený, avšak opätovne sa do tohto vrátil. Odvolací súd preto s poukazom na všetky vyššie uvedené okolnosti kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a./, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Odvolací súd následne pri rozhodovaní o výroku o treste vzhľadom iba ku jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písm. m/ Tr.zák. /obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný/ musel dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. zvýšiť o jednu tretinu, keďže mu prevažovali priťažujúce okolnosti. V takto upravenej trestnej sadzbe vo výmere 18 mesiacov až 3 roky odvolací súd obžalovanému ukladal trest na jej dolnej hranici avšak nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takýto trest plne zodpovedá požiadavkám a kritériám uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktoré upravujú zásady na ukladanie trestov. Zároveň tento trest zodpovedá aj zásadám generálnej

a individuálnej prevencie. Je potrebné uviesť, že trest má s poukazom na všetky okolnosti prípadu aj všetky znaky primeranosti.

Obžalovaný už bol už v minulosti potrestaný za priestupok rovnakého druhu, bol dokonca aj súdne trestaný za obdobnú úmyselnú trestnú činnosť. Z toho vyplýva, že predchádzajúce potrestanie za priestupok, či dokonca súdom mu uložený trest nevedli k jeho náprave. Teda aktuálne mu uložený trest sa javí byť najmä potrebným k tomu, aby bol splnený jeho základný účel, ktorým je náprava a prevýchova obžalovaného. Obžalovaný sa dožadoval v odvolaní aj použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, avšak na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky nielen s poukazom na negatívne poznatky o obžalovanom, ale aj vzhľadom k celkovým okolnostiam prípadu.

Ohľadom zaradenia odsúdeného do ústavu na výkon trestu bolo však potrebné zohľadniť, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto bol v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k uvedeným okolnostiam rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.